

F. t. l. om sanering.

eller anden form, skønnes det mest hensigtsmæssigt, at enhver saneringsopgave kommer til at udgøre en særlig økonomisk enhed (afdeling) af selskabet, og lovforslagets § 46, stk. 1, indeholder derfor en bestemmelse herom.

Ifølge stk. 2 skal boligministeren fastsætte nærmere regler om opdelingen i afdelinger og om disses økonomiske uafhængighed indbyrdes og i forhold til selskabet. I henhold hertil vil der blive krævet optaget bestemmelser i vedtægterne, hvorefter en afdeling skal være økonomisk uafhængig af selskabet og dets andre afdelinger. Selskabet hæfter således kun for en afdelings forpligtelser, hvis det udtrykkeligt har påtaget sig en sådan hæftelse i det konkrete tilfælde. I tilfælde af udlån gennem selskabet fra den ene enhed til den anden kan beregnes renter af samme størrelse som for tilsvarende lån i bank eller sparekasse.

Efter afslutning af en konkret saneringsopgave vil den pågældende afdeling, der har forestået denne opgave, kunne likvideres. Der vil i vedtægterne blive krævet indsat en bestemmelse om, at eventuelt overskud ved afdelingens likvidation skal tilfalde hovedselskabets reservefond.

Til kap. X.

Kapitel X svarer til 1959-lovens kapitel VI.

Til § 47.

Bestemmelsen svarer med nedennævnte ændringer til 1959-lovens § 27.

I forslaget's stk. 1, nr. 3, er det foreslået at give også saneringsselskaber mulighed for at opnå statslån til ejendoms køb med henblik på sanering inden for en kortere årrække. De tidsfølgeplaner, der foreslås i § 4, kan blive vejledende for bedømmelsen af, om sanering kan forventes inden for en kortere årrække.

Beløbsrammen i 1959-loven foreslås ikke ændret, men som anført i de almindelige bemærkninger til lovforslaget må det forudses, at i hvert fald lånerammen må væsentligt forøges i forbindelse med en større saneringsaktivitet. I de første år vil rådighedsbeløbet dog være tilstrækkeligt.

I forslaget's stk. 2 indeholdes ligesom i 1959-lovens § 27, stk. 2, hjemmel til at yde tilskud til bevaring af bygninger, som har kunstnerisk eller historisk værdi, når ombygnings- og istandsættelsesudgifterne vanskeligt vil kunne forrentes ved udlejning. På længere sigt bør denne del af saneringsopgaven muligt varetages gennem bygningsfredningsloven og bygningsfredningsfonden, hvorved dog bemærkes, at der i bevaringsplaner ofte

indgår sædvanlige saneringsudgifter, f. eks. til rydning af karréernes indre dele.

Forslaget's stk. 3 er nyt. Det foreslås, at ejere, der uden at afvente en saneringsplan foretager ombygninger og nedrivninger og opnår kommunens tilladelse hertil, senere kan få andel i saneringsstøtten. Baggrunden for dette forslag er, at ejere af gamle ejendomme — navnlig ejendomme, der ved en saneringsplan kunne opnå særlig støtte i henhold til stk. 2 — har udsat ombygnings- og istandsættelsesarbejder og nedrivninger af baghuse, idet de har afventet en saneringsplans pålæg herom og den offentlige støtte, der kunne følge deraf. Såfremt ejere uden at afvente saneringsplanens pålæg selv har gennemført en forbedring af ejendommen med tab, er de efter de gældende bestemmelser afskåret fra saneringsstøtte. Den foreslåede bestemmelse skulle medvirke til, at forfald af ældre saneringsmodne, men bevaringsværdige ejendomme begrænses, idet en tidlig istandsættelse ofte vil kunne gennemføres med en mindre udgift.

Til § 48.

Bestemmelsen er ny.

Der er et udtalt behov for forskning og generel vejledning inden for området sanering og byfornyelse. Fra boligministeriets eller anden side må der med henblik på saneringens fremme finde en forøgelse sted af den hidtil ydede generelle vejledning og bistand, således at yderligere erfaringer løbende kan videregives til kommunerne, der skal udarbejde oversigts-, tidsfølge- og saneringsplaner, så vel som til saneringsselskaber og andre. Der kan dog ikke blive tale om en vejledning i konkrete sager, der har karakter af rekognoscering og projektering. Udgifterne ved kommunernes arbejde med saneringsforberedelse m. v. påregnes afholdt af kommunerne. Der henvises til forslaget's 32, stk. 6, hvorefter kommunernes udgifter ved administrationen af saneringsplanernes gennemførelse, kun kan medregnes i saneringsudgifterne for tiden, efter at endeligt tilsagn om statsstøtte er meddelt.

Til § 49.

Bestemmelsen svarer til 1959-lovens § 28, idet dog saneringsselskaberne er medtaget som låneberettigede.

Til § 50.

Bestemmelsen er ny.

Dens formål er at lette finansieringen af gennemførelsen af pålæg i medfør af saneringsplaner. Bestemmelsen medfører ingen finansielle virkninger for staten.